

عنوان مقاله:

ارزیابی طرح کارل فریش بر پیکربندی ساختار فضایی بافت قدیمی شهر همدان (با استفاده از تکنیک چیدمان فضا)

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 12، شماره 35 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدسعید ایزدی - دکتری معماری، استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه بوعلی سینا همدان

عادل شریفی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای دانشگاه علامه طباطبائی تهران. نویسنده مسئول

خلاصه مقاله:

با روی کار آمدن رضاخان، تفکرات شبه مدرنتیه در ایران شکل گرفت. و اجرای خیابان کشی ها به عنوان اولین نمودهای شهرسازی مدرنبر بافت های شهری قدیم اجرا شد. این امر نه تنها بر نظام محله ای و بازار به عنوان عمومی ترین فضای شهری تأثیرات منفی گذاشت. بلکه بر ساختار فضایی و سلسله مراتب هم پیوندی (دسترسی) شهری نیز آسیب رسانید. در دوره های قبل اگر بازار به عنوان ستون فقرات شهری نقش بازی می کرد با اجرای طرح های خیابان کشی، بازار به حاشیه رانده شده و خیابان به عنوان لبه قدرتمند جایگزین بازار شد. طرح کارل فریش (میدان مرکزی شهر و شش خیابان منشعب و کمر بند ی های آن) در دوره پهلوی اول یعنی از اواخر سال 1310 به بعد بر روی بافت قدیمی شهر همدان احداث شد. نوع تحقیق توصیفی - تحلیلی است. با استفاده از نقشه محوری شهر در سال های 1297، 1332 و 1393 و نرم افزار Depthmap و تکنیک اسپیس سینتکس به تحلیل ساختار و هم پیوندی شهر در دوره قبل و بعد از خیابان کشی ها (که خود به دو مرحله قابل تقسیم است) پرداخته ایم. طبق نتایج، ساختارمندی و انسجام بافت شهری نسبت به دوره قبل از خیابان کشی ها تضعیف شده و از طرفی میزان هم پیوندی (دسترسی) در قسمت بازار به شدت کاهش و از سوی دیگر، مقدار هم پیوندی (دسترسی) خیابان افزایش یافت. از این دوره به بعد خیابان به عنوان ستون فقرات شهری معرفی می شود.

کلمات کلیدی:

کارل فریش، ساختار فضایی، اسپیس سینتکس، هم پیوندی، خیابان کشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/487594>

